עירוב פרשיות. פסוק שהוא מפרשה אחרת נתערב בזו שאינו מקומו להאי כי הוא זה בתס כפה תלוה[ד] הוא ליה למכתביה להתם קאי להאי הכא פרשתא דפקדון גלא הודאה במקצת מחייב: **ומאי שנא מלוה.** דעקריון לקרוא מדוכתיה ומוקמינן ליה עלה: **דרבה דאמר רבה.** אין לחלק מעיז פניו בפני זה שעשה לו טובה הלכך היכא דכפר הכל פטור משבועה לחי לאו קושטא דהדיא לן הוא מלי למכפר ניה והיכא דמודה מקצת בטובה בעי למכפריה והא דלא כפריה משום דאין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו והאי בכולי בעי דנכפריה והאי דלא כפריה משום דאין אדם מעיז פניו ובכולי בעי דלודי ליה והאי דכפר ליה במקצת סבר אי מודינא ליה בכוליה

[1]עירוב פרשיות כתוב כאן וכי כתיב כי הוא זה אמלוה הוא זה [א]אמלוה הוא דכתיב ומאי שנא מלוה [ב]דרבה רבה מפני מה אמרה תורה מודה במקצת הטענה ישבע חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו והאי בכולי בעי דנכפריה והאי דלא כפריה משום דאין אדם מעיז פניו ובכולי בעי דלודי ליה והאי דכפר ליה במקצת סבר אי מודינא ליה בכוליה תבע לי בכוליה אישתמיט לי מיהא השתא אדהוו לי זוזי ופרענא הלכך רמא רחמנא שבועה עילויה כי היכי דלודי ליה בכוליה וגבי מלוה הוא דאיכא למימר הכי אבל גבי פקדון מעיז ומעיז [ג]תני רמי בר חמא ארבעה שומרין צריכין

[1]עירוב פרשיות כתוב כאן וכי כתיב כי הוא זה אמלוה הוא דכתיב. פיר', פרשיות הללו מעורבות הן וכי כתיב האי קרא אאם כסף תלוה את עמי את העני עמך אשר יאמר כי הוא שטענתה עלי זה הוא לא תהיה לו כנושה כאילו התם כתיב דהתם ענייה, ואמרינן ומאי שנא בין מלוה לפקדון, ופרקינן חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו כי נמצא משלם רעה תחת טובה תחת החסד שגמלו והלוהו ממונו כפר בו, אבל הפקדון שאינו כן מעיז ומעיז, לפיכך אע"פ שאינו מודה במקצת חייב. וקימא לן כר' חייא בר יוסף ודלא כר' חייא בר אבה אמר ר' יוחנן.

[ד] [סנהדרין ג:], [ג] שבועות מב: ג"מ ג. ה: כתובות יח. גיטין נח:, [ג] ג"מ ה: נח, ד) [שמות כב], ה) [ל"ל עו: וכמבואר סה בתוס' ד"ה ומודה ר"ח],

תורה אור השלם

1. עַל כָּל דְּבַר פֶּשַׁע עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר עַל שֶׂה עַל שַׂלְמָה עַל כָּל אֲבֵדָה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה עַד הָאֱלֹהִים יָבֹא דְּבַר שְׁנֵיהֶם אֲשֶׁר יַרְשִׁיעֻן אֱלֹהִים יְשַׁלֵּם שְׁנַיִם לְרֵעֵהוּ: שמות כב ח

רבינו חננאל

עירוב פרשיות כתיב כאן **וכי כתיב כי הוא זה אמלוה הוא דכתיב.** פיר', פרשיות הללו מעורבות הן וכי כתיב האי קרא אאם כסף תלוה את עמי את העני עמך אשר יאמר כי הוא שטענתה עלי זה הוא לא תהיה לו כנושה כאילו התם כתיב דהתם ענייה, ואמרינן ומאי שנא בין מלוה לפקדון, ופרקינן חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו כי נמצא משלם רעה תחת טובה תחת החסד שגמלו והלוהו ממונו כפר בו, אבל הפקדון שאינו כן מעיז ומעיז, לפיכך אע"פ שאינו מודה במקצת חייב. וקימא לן כר' חייא בר יוסף ודלא כר' חייא בר אבה אמר ר' יוחנן.

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

עירוב פרשיות כתוב כאן וכי כתיב כי הוא זה אמלוה הוא דכתיב. פי' נקוט' דפסוק זה כי הוא זה מפרשה אחרת דבוסף כסף תלוה את עמי הוא ליה למיכתב להתם קאי להאי הכא פרשתא דפקדון גלא הודאה במקצת נמי מחייב וטענת דעקרין ליה מדוכתא כדמסיק ומ"ש מלוה כדרבה דאין מדעז פניו בפני חבירו אלא משום דאין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו אבל בפני אחר אפילו בפני רבו יכול לכפור ולומר לא לויתי ממך ולא לקחתי ממך ולא מכרת לי ולא נתת לי ולא פרעתני ולא מחלת לי ולא כלום שבועה לך בעי, אבל בפקדון לית ליה גמולי שבועה ליכא למימר הכי אבל מפקדון מעז פניו וכופר אמת לא היה יכול זה להעיז פניו בו להלוותני, הלכך אפילו שבועה לך בעי, אבל בפקדון ליכא גמולי מפקדון מעז פניו וכופר בכל ובפי שבועות (שנהדרין ב:). **מפני מה אמרה תורה מודה במקצת הטענה ישבע.** ולא מצאנו כמותה לפטרו שלא כפר בכולו (ב"מ ג.). **חזקה אין אדם מעיז פניו.** לכפור את הכל, הלכך כשבא עדי לחייבו כו' (גיטין נא:). **ובכולי בעי דלודי ליה.** וכי תימא לא נשבעים משלרע, דמיגו דמשוך ממונו חשוד נמי משבועתא, תמונה לא חשוד מלוה כפויה כבוליה, דהתם כי לודי בפלגא כבוליה נמי בעי לודי והתם לא לודי ליה ולא לדעתו למיגזליה, אלא משמתוני דשמעתי לדמוי השתא (שם) לפי שכלונו היה מודה בכולו אלא שאין בידו לפרוע ומכר עד דהוי לי זוזי ופרענא ליה (ב"מ ג.).

מוסף רש"י

עירוב פרשיות כתוב כאן. שהפרשיות הכתובות בהלה המשפטים מעורבבות הן, שיש מקרא כתוב בפרשה זו שאינו יכול לעמוד בה, אלא מפרשה אחרת הוא, כגון שאר יאמר כי הוא זה, דלעיל מיניה מודה במקצת הטענה ישבע כו', שכתב בשומר חנם, ולפי שאומר חנם קאי, דשומרין אע"פ שאין חודו במקצת מיחיין לישבע, דהודאה מקצת הטענה אפרשת אלא כפף תלוה קאי, דהתם הוא דצעין הודאה במקצת, ולא לא מודה כלום שבועה לך בעי, אבל בפיקדון ליכא גמולים מפקיד מעיז פניו וכופר הכל ומעיז פניו יגדו ולומר לא הלויתני, הלכך אפילו שבועה לך בעי, אבל בפיקדון ליכא גמולים מפקיד מעיז פניו וכופר ב